

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Raport bieżący nr 13 / 2017

(kolejny numer raportu / rok)

Temat raportu: Informacja o wycenie wartości aktywów netto funduszu przypadającej na certyfikat inwestycyjny

Podstawa prawna: § 42 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. z 2009 r. Nr 33, poz. 259)

Data przekazania: 2017-10-02

OPERA ZA 3 GROSZE FUNDUSZ INWESTYCYJNY ZAMKNIĘTY

OPERA ZA 3 GROSZE FIZ

(skrótowa nazwa funduszu)

(pełna nazwa funduszu)

OPERA TF S.A.

00-124

(kod pocztowy)

WARSZAWA

(nazwa towarzystwa)

RONDO ONZ

(miejscowość)

1

22 379 11 10

(ulica)

22 379 11 12

(numer)

(telefon)

(fax)

(e-mail)

1070007628

(NIP)

141004862

(REGON)

www.opera-tfi.pl

(WWW)

TREŚĆ RAPORTU:

Określenie waluty	PLN
-------------------	-----

Pozycja danych	bieżąca	poprzednia
Data wyceny	2017-09-29	2017-08-31
Wartość aktywów netto	4 880 417,17	4 727 569,27
Wartość aktywów netto funduszu przypadająca na certyfikat inwestycyjny	365,55	354,10

Najważniejszym dla rynków finansowych tematem ubiegłego miesiąca miały być zbliżające się posiedzenia banków centralnych, mogące potencjalnie przynieść zmierzch trwającej już 9 lat epoki „quantitative easing”.

Europejski Bank Centralny zdecydował się jednak na przyjęcie strategii wyczekiwania. Mario Draghi zapowiedział bardziej konkretne decyzje dopiero w październiku, mając z pewnością na uwadze potencjalne źródła rynkowej niepewności – niemieckie wybory parlamentarne i referendum w kwestii niezależności Katalonii. Wyniki gospodarki europejskiej nie są ponadto wciąż na tyle spektakularne, by uzasadnić bardziej gwałtowny zwrot w polityce monetarnej – tempo wzrostu PKB w strefie euro w 2017 roku ledwo przekroczy 2%, a inflacja wciąż odbiega od celu zakładanego przez ECB – wrześniowy odczyt wskazał na zaledwie +1.5% r/r.

Ostrożność charakteryzowała również działania FOMC. Na wrześniowym posiedzeniu zdecydowano po raz kolejny o

Komisja Nadzoru Finansowego

pozostawieniu głównej stopy procentowej w USA na niezmiennym poziomie, odsuwając potencjalną podwyżkę na grudzień – jej prawdopodobieństwo obecnie sięga ok. 70%. Zgodnie z oczekiwaniami rynku rozpoczęła się natomiast operacja redukcji bilansu Rezerwy Federalnej. W trakcie trzech rund programu „quantitative easing” (2008, 2010, 2012) bank centralny poprzez skup obligacji zwiększył wartość swojej sumy bilansowej do ponad 4 bilionów dolarów – stanowi to więcej niż 20% PKB USA. Począwszy od października FED będzie redukował skalę swojego zaangażowania na rynkach finansowych, dopuszczając do wygasania kolejnych serii obligacji – początkowo w tempie zaledwie 10 mld dolarów w skali miesiąca. Zacieśnianie polityki może przyspieszyć dopiero w przyszłym roku i jest uzależnione od dalszej trajektorii gospodarki.

Przewodnicząca FED, Janet Yellen, przyznała na konferencji prasowej, że uporczywie niski poziom obserwowanej w USA inflacji nie jest do końca rozumiany przez ekonomistów, w związku z czym należy podejmować wszelkie kolejne decyzje z dużą rozważą.

Banki centralne nie dostarczyły więc spodziewanych emocji – rynek obojętnie przyjął dość obojętnie, reagując tylko umiarkowanym umocnieniem dolara amerykańskiego wobec większości walut. Znacznie ciekawsze dla inwestorów okazały się za to wrześniowe wydarzenia na froncie polityki.

Donald Trump ogłosił ramowe założenia rewolucji podatkowej, której wartość dla gospodarki w perspektywie kolejnej dekady jest wstępnie szacowana na ponad 2 bln dolarów. Możliwość przeformowania prezydenckich zmian w Kongresie wciąż stoi pod znakiem zapytania, biorąc pod uwagę ostatnie fiasko głosowań nad obiecywaną w kampanii wyborczej reformą systemu służby zdrowia. Niezależnie od prawdopodobieństwa sukcesu Trumpa, rynki akcji zareagowały euforycznie, wynosząc indeks S&P500 na kolejne maksima – we wrześniu zyskał on w sumie 1.9%, pokonując psychologiczną barierę 2500 punktów.

Przeprowadzone w przedostatni weekend miesiąca wybory do Bundestagu zakończyły się fatalnym wynikiem dotychczasowej koalicji CDU-CSU-SPD – osiągnęła ona najgorszy wynik w swojej powojennej historii. Przed Angelą Merkel stoi obecnie trudne zadanie zbudowania koalicji w wariantcie tzw. „Jamajki” – z liberalnym FDP oraz progresywną partią Zielonych, jako potencjalnymi partnerami. Osłabienie wewnętrzne Niemiec stara się póki co skutecznie wykorzystywać Emmanuel Macron, kreując Francję na lidera reform gospodarczych w skłóconej Unii Europejskiej.

Inwestorzy potraktowali powyższe polityczne i monetarne doniesienia przez pryzmat optymizmu – zbliżające się monetarne zacieśnianie ma świadczyć o coraz większej sile gospodarki, a przetarasowanie w UE postrzegane jest bardziej jako szansa niż zagrożenie. Takie nastawienie przełożyło się na wzrosty indeksów – globalny MSCI zyskał 2.1%. Wzrosły również rentowności obligacji, dyskontując przyszłe dalsze przyspieszenie światowej koniunktury – amerykańskie 10-letnie papiery rządowe są obecnie handlowane przy dochodowości ok. 2.30%, polskie obligacje o podobnym okresie zapadalności płacą przeciętnie 3.35%.

Zdecydowanie słabo wypadł tym razem rynek krajowy, który we wrześniu zaprezentował najgorszą od wielu miesięcy postawę. WIG20 spadł o 2.5%, szeroki WIG stracił 1.1%. Nie pomogły nawet korzystne analizy największych banków inwestycyjnych – Goldman Sachs zrewidował prognozę wzrostu polskiego PKB w 2017 roku do 4.4%, Morgan Stanley do 4.1%. Pomimo chwilowego zachwiania, polskie indeksy wciąż znajdują się jednak w średnioterminowym trendzie wzrostowym, wspieranym przez silną gospodarkę i niski poziom stóp procentowych.

PODPISY OSÓB REPREZENTUJĄCYCH PODMIOT

Data	Imię i Nazwisko	Stanowisko / Funkcja	Podpis
2017-10-02	Piotr Świącik	Członek Zarządu	
2017-10-02	Wojciech Somerski	Prokurent	